

PROWENTOWY (1) *ai*

N sg m *prowentowy*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „prowent” ‘dochód’ :

Zestawienie: »*prowentowy pisarz*« [*szuk zmienny*]: Antigrapheus Piłsarz, item: Prouentowi piłsarz. *Calep* 76b; [Pan Kokalewski, pisarz *prowentowy*, podle tych Markusów trzyma włok 6 *ŹródłaEkMalb* II 38].

MPi